

[Finansministeren.]

gennemført, før vi kan begynde at snakke om kildeskat med jer. Det synes jeg er en urimelig måde at lægge op til forhandling på. Vi har hidtil haft forhandlinger, vi har haft lange, trange, men også ofte gode, saglige forhandlinger i momsudvalget, synes jeg, hvor vi har gennemgået en masse af disse ting. Da holdt vi vort kildeskatteforslag tilbage, vi pressede det ikke frem dengang, vi sagde ikke, det var noget ultimatum. Og vi har jo haft alle disse forhandlinger, hvor vi har prøvet på — dette være også sagt til venstre og de konservative og til andre — at lave den reform, som hr. Baunsgaard talte om her, ganske vist ikke med fradragene, så langt nåede vi ikke, men vi nåede dog ret langt med f. eks. skalaerne, som hr. Baunsgaard og andre har talt om.

Vi nåede dog et godt stykke i retning af at skulle tage stilling til en opbygning af skalaerne med konkrete procenter, konkrete tal, på basis af de beløb, der var til rådighed. Det var måske en god fremgangsmåde at nå igennem dette og spørge: hvad skal vi betale i skat, hvor meget skal vi skaffe, hvordan skal det fordeles, og hvordan skal vi kræve det op, med hvilket system skal vi så arbejde i selve opkrævningen?

Men det var jo nu ikke os og heller ikke hr. Baunsgaard og hans parti, der slog det i stykker, det var det ikke.

Nu har vi en anden situation. Vi har klart markeret fra vor side, at kildeskatten for os nu må være det centrale led i en skattereform. Det kan man jo være sur over, hvis man vil, og sige, at det er da en værre måde at lægge det op på, men det har vi nu altså valgt og mener, at vi vil føre det igennem som vores politik. Kildeskatten er det afgørende. Og så kan jeg ikke se — og det være altså sagt til hr. Baunsgaard — at man skal stille dette op som et enten-eller, at vi først skal have gennemført en forenkling af vort skattesystem, og når vi så har gjort det, kan vi begynde at snakke om kildeskatten. Hertil kan vi vist roligt sige, at sådan snakker vi i hvert fald ikke i dag.

Kildeskatten er for os noget centralt, og jeg mener, det rigtige saglige standpunkt — og jeg ved jo, at det saglige er noget, som ligger hr. Baunsgaard og hans parti meget på sinde — det er sagen, det er det, det drejer sig om, så hvorfor ikke forhandle det sam-

tidig? Jeg kan ikke rigtig se, hvorfor man skal have denne modsætning. Vi er jo i vores forslag gået et meget betydeligt skridt — det tror jeg også hr. Baunsgaard vil indrømme — i retning af en forenkling og en systematisering af fradragene o. s. v. Vi har ikke ophævet dem, og jeg vil gerne, selv om det måske kan blive optaget forkert både af hr. Baunsgaard og hr. Aksel Larsen, sige, at jeg ikke uden videre er sikker på, at vi bare skal ophæve fradragene. Jeg er, som jeg så mange gange har sagt, enig i, at skattefradragets regel er en regel, vi godt kan undvære, den har endda været skadelig i dansk skattelovgivning, men efter det forslag, vi har udarbejdet i regeringen, kan jeg med sindsro sige, at denne regels skadelige virkninger er fuldstændig ophævet.

Jeg har da også mærket mig, at hr. Aksel Larsen i dag heroppefra for det første sagde til mig, at det var snigmord på skattefradragets regel, jeg havde lavet dér, men dernæst til hr. Ninn-Hansen ironisk eller drillende — det var meget interessant — om ikke de konservative havde opdaget, at skattefradragets regel kun er bevaret på papiret i regeringens forslag og i virkeligheden er slagtet. Det var det, hr. Aksel Larsen sagde til de konservative, og jeg kan da helt tilslutte mig den udtalelse. (*Ninn-Hansen*: Hvilken udtalelse?). Hr. Aksel Larsens udtalelse. (*Ninn-Hansen*: Ja vel!). Den udtalelse, at skattefradragets regel er bevaret på papiret, men i virkeligheden er slagtet — med én eneste undtagelse, og jeg ved, det er den, der interesserer de konservative. Vi bevarer udskrivningsskalaen i den udstrækning, som den virkelig er en beskyttelse; det er vi nogle der tvivler på at den er, men det er der andre der mener den er. I den udstrækning denne udskrivningsskala er en beskyttelse mod en for kraftig forhøjelse af skatterne på de høje indtægter, da bevarer vi den. Vi bevarer altså en slags loft, men det er rigtigt, at ellers er skattefradragets regel kun bevaret på papiret. Derfor er det heller ikke rigtigt, når hr. Aksel Larsen og også hr. Baunsgaard siger, at det er så forfærdelig indviklet, fordi vi har bevaret skattefradragets regel; det er overhovedet ikke indviklet. Det er rigtigt, at systemet teknisk set ville blive endnu pænere, hvis man ophævede den, det er klart. Men selve